

Sygn. akt VIII Gz 479/17

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Górnik

Sędziowie: SO Patrycja Baranowska

SO Natalia Pawłowska-Grzelczak

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2018 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Gminy K.

przeciwko P. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 25 października 2017r., sygn. akt X GC 1536/15

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie i przyznać biegłemu A. A. kwotę 1.312 zł (jeden tysiąc trzysta dwanaście złotych) tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii w sprawie

II. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.

SSO P. Baranowska SSO A. Górnik SSO N. Pawłowska-Grzelczak

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 października 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie przyznał biegłemu A. A. kwotę 1.632 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii w sprawie. W uzasadnieniu wskazano, iż w przedmiotowej sprawie biegły A. A., stosownie do postanowienia Sądu z dnia 29 marca 2017 r., sporządził opinię na piśmie. Wraz z opinią biegły złożył w Sądzie rachunek, domagając się przyznania mu wynagrodzenia w kwocie 1.632 zł. Z przedłożonej karty pracy biegłego wynika, że opracowanie opinii zajęło mu 51 godzin i poprzedzone zostało takimi czynnościami jak: zapoznanie się z problematyką sprawy i materiałami znajdującymi się w aktach, wizje lokalne, analiza problematyki sprawy oraz redakcja opinii.

Zgodnie z art. 288 § 1 k.p.c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. Stosownie natomiast do treści art. 89 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 623 ze zm.) biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii (ust. 1). Wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków, o których mowa w ust. 1 – na podstawie złożonego rachunku (ust. 2). Wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej

dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami. Podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa (ust. 3).

Szczegółowe zasady określenia wynagrodzenia reguluje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 518). Zgodnie z § 2 tego rozporządzenia stawka wynagrodzenia biegłych powołanych przez sąd za każdą rozpoczętą godzinę pracy wynosi - w zależności od stopnia złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunków, w jakich opracowano opinię - od 1,28% do 1,81% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa.

Na podstawie przedłożonej przez A. A. karty pracy Sąd stwierdził, że biegły prawidłowo określił wysokość należnego mu wynagrodzenia za sporządzenie opinii w sprawie. Przyjęta przez niego metoda wyliczenia wynagrodzenia w oparciu o stawkę za godzinę pracy (32 zł, przy obowiązującej kwocie bazowej 1.789,42 zł) znajduje uzasadnienie w treści przepisów art. 89 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz § 2 ww. rozporządzenia. Przedłożona przez biegłego opinia czyni zadość wymaganiom sformułowanym w postanowieniu Sądu, zaś biegły zadeklarował, że jej sporządzenie zajęło mu 51 godzin. Nie znajdując podstaw do kwestionowania prawdziwości twierdzeń co do czasu, który biegły poświęcił na opracowanie opinii, jak również mając na względzie, że żądana przez niego kwota jest zasadna w świetle obowiązujących przepisów regulujących problematykę wynagradzania biegłych, będący przedmiotem rozpoznania wniosku Sąd uwzględnił w całości.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany zaskarżając je w części, co do kwoty 945zł i zarzucając obrazę art. 233§1 kpc w zw. z art. 328§1 kpc poprzez brak odniesienia się Sądu do karty pracy biegłego oraz bark całościowego uzasadnienia zasadności uznania poczynionych przez biegłego kalkulacji w stosunku do nakładów pracy, co z kolei pozwala skonstatować, że biegły nie udowodnił swojego czasu pracy. Ponadto zarzucono naruszenie § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 24 kwietnia 2013 roku w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych (...) polegające na bezkrytycznym przyjęciu przez Sąd, że złożoność problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunków jej opracowania uzasadniało zastosowanie stawki maksymalnej wynagrodzenia biegłego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się częściowo uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 288 k.p.c. w postępowaniu cywilnym osoba powołana do pełnienia czynności biegłego ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i za wykonaną pracę. Potwierdza to przepis § 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie biegłych sądowych (Dz. U. z 2005r. Nr 15, poz. 133) stwierdzający, że za wykonanie czynności biegłemu sądowemu przysługuje wynagrodzenie. Zauważyć trzeba, że przepisy te uzależniają przyznanie biegłemu wynagrodzenia, jedynie od skorzystania z jego usług (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 1973 r., sygn. akt II CZ 64/73, Lex 7260).

Zgodnie z art. 89 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz. U. z 2014 r. Nr 1025) wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków niezbędnych do wykonania czynności - na podstawie złożonego rachunku.

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy dokonał analizy przedłożonego przez biegłego rachunku oraz wskazanych w nim pozycji uznając, że biegły zawyżył ilość godzin pracy jaką musiał poświęcić na analizę akt sprawy i problematyki sprawy, jak i na redakcyjne opracowanie opinii. Skutkowało to przyznaniem mu wynagrodzenia za 41 godzin pracy w miejsce wskazanych 51 godzin pracy.

Analiza postanowienia Sądu I instancji wskazuje, iż zastosowanie maksymalnej stawki wynagrodzenia biegłego (1,81%) uznać należy za prawidłowe. Przedmiotem opinii bowiem było zarówno zbadanie zgodności projektu budowlanego z obowiązującymi warunkami i normami technicznymi oraz zasadami wykonywania zawodu, ale także wskazanie możliwych sposobów usunięcia ewentualnych nieprawidłowości.

Wskazać jednak należy, iż Sąd I instancji winien bardziej wnikliwie rozważyć poszczególne czynności i czas im poświęcony przez biegłego. Treść rachunku i zakres prac w nim wskazanych, jak również czas poświęcony na każdą z tych czynności, zobowiązuje sąd do konkretnego ustosunkowania się do tych danych. Sąd może bowiem skontrolować wskazaną przez biegłego w karcie pracy liczbę godzin niezbędnych do sporządzenia opinii (poświęconych na czynności przygotowawcze i badawcze, łącznie z zapoznaniem się z aktami sprawy oraz na opracowanie opinii wraz z uzasadnieniem) i obniżyć wynagrodzenie wyliczone przez biegłego stosownie do przyjętej przez siebie ilości czasu i nakładu pracy biegłego.

W przedmiotowej sprawie istniały podstawy do przyjęcia, że podana przez biegłego łączna liczba godzin na wykonanie poszczególnych czynności została zawyżona. Podkreślić należy, że jeżeli nie istnieją ogólnie obowiązujące normy czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie rachunku biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu, niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podane w rachunku ilości zużytego czasu są tak jaskrawo wygórowane, iż opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu, niż podaje w rachunku (por.: postanowienie Sądu Najwyższego z 18 sierpnia 1959 r. I CZ 82/59, OSN 1961/2/41).

W ocenie Sądu Okręgowego godziny przeznaczone na analizę akt sprawy jak i materiałów sprawy są zawyżone i zamiast łącznych 22 godzin powinny wynieść łącznie 15 godzin, przy przyjęciu, że biegły przeznaczył 5 godzin na analizę materiałów w aktach sprawy. Trudno przyjąć, by zapoznanie się z jednym tomem akt sprawy (pозew z załącznikami to 70 kart, sprzeciw to 5 kart, kolejne pisma procesowe to 7 i 15 kart oraz 17 kart protokołów rozprawy) i dokonanie ich analizy zajęło biegłemu przeszło 12 godzin przy czym ponownie poddane zostało 10 godzinnej analizie w zakresie postanowienia Sądu. W ocenie Sądu Odwoławczego czas wystraczający na wstępna analizę akt w powyższym zakresie to 5 godzin. Zakres wskazanych przez biegłego czynności musi być jasny, precyzyjny i mieć uzasadnienie w pisemnym zleceniu. Nie może zawierać pozycji nieokreślonych, a gdy takie już zawiera to powinno być do nich dołączone oświadczenie biegłego opisujące dokładnie daną czynność. Sąd nie może mieć wątpliwości co do wykonanych przez biegłego czynności. Kosztami bowiem wynagrodzenia biegłego obciążana jest generalnie strona przegrywająca sprawę. Z karty pracy biegłego dwie pozycje – zapoznanie z problematyką sprawy i analiza problematyki, są określone dość ogólnie, co nakazało Sądowi zweryfikować czas tych czynności.

Sąd zweryfikował także czas niezbędny do redakcyjnego opracowania opinii z 11 godzin do 8 godzin. Jak zasadnie wskazał bowiem skarżący opinia ma 8,5 strony, z czego stroną zajmuje zdjęcie fragmentu postanowienia Sądu, a z pozostałych stron co najmniej dwie to umieszczone zdjęcia. Wskazany przez biegłego czas redakcji jawi się jako oczywiście zawyżony.

W pozostałym zakresie Sąd nie znalazł podstaw do uznania, iż czas pracy biegłego był zawyżony. W szczególności dotyczy to wizji lokalnej i analizy materiałów z Urzędu Gminy oraz końcowej analizy problematyki.

Sąd Okręgowy przyjął, że czas pracy biegłego za wykonane czynności celem sporządzenia opinii i sporządzenia opinii powinien wynieść 41 godzin, co po pomnożeniu przez kwotę bazową 766,46 zł x 1,81% daje razem kwotę 1.312 zł.

W tym stanie rzeczy Sąd Odwoławczy, na podstawie 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c, zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że przyznaną kwotę wynagrodzenia obniżył do kwoty 1.312 zł, oddalając zażalenie pozwanego w pozostałym zakresie w myśl art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO P. Baranowska SSO A. Górnik SSO N. Pawłowska-Grzelczak

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)